

Kapetan Cornil Bart

Léonce Peillard — Pariz

Priredila prof. Neva Murvar

Na pramcu je dužina nihanja dostigla takav stupanj, te je Cornil dobio dojam, da svaki val baca Bresil u nebo. Zatim je brod opet pao i utonuo. More je urlalo kao bikovi u nasrtaju. Držeći se za rub ležaja, Cornil dosegne poklopna vrata. Ona su bila osvijetljena slabom električnom žaruljom pod rešetkom jedne željezne ljestve. Cornil side. Onuda je mogao doći do kraja dna na pramcu. U njemu su bili sanduci od bijela drveta. Podsjećali su na gomilu mrtvačkih ljesova, Cornil sa zadovoljstvom ustanovi, da su bili vrlo dobro pričvršćeni. Nisu se skoro ništa bili pomakli. Bart se približi desnoj stijeni broda. Snop svijetla iz njegove električne svjetiljke zasja i načini bijeli krug na željeznom limu. On se dobro držao pod udarcima. Međutim, kad ga je pogledao izbliza, zapovjednik Bart opazi, do voda probija kroz sastavke, u visini čavala. Tu je bila slaba strana broda. Snažom svojih jakih udaraca more je moglo probiti onaj loše popravljeni dio, Cornil je duže promatrao stijenu broda. Rukom je prošao po vlažnom li-

mu. Stane slušati, pipati kao liječnik, koji želi znati, hoće li srce izdržati, kad je disanje pravilno, kad bubrezi dobro rade... Kako da dozna... Svakako, opasnost nije bila neposredna, ali je voda probijala. Oblije ga znoj na čelu kao čovjeka, koji se boji...

Stvori odluku. Ukloniti se iz oluje. Učiniti kao Hartington. Ući u Vigo. Sad je već bio dan i manevriranje će biti olakšano.

Posljednji put pogleda vodu, koja je, kako mu se činilo tekla uzduž stijene broda. Zatim se popne kroz rupu, prijede u posadnu sobu. Prijede preko palube hvatajući se rukama o predmete za vrijeme tišine, između dva vala.

Na mostu nađe gospodina Tregoata. Kapetan Bart pride k njemu. Zamjenik ga je ispitivao očima.

— Polukrug Tregoat! — reče naprosto Cornil, — pravac Vigo.

Nije htio pokazati svoj nemir. Bolje je to, da dade pouzdanje svomu zamjeniku. Povjeri mu osjetljiv manevar, da okrene lađu usred oluje... Četvrt sata kasnije valovi su gonili brod prema kopnu. Valovi jurnu u potjeru za njim, dostigne ga, zarone mu krmu, preplave brod. Ali pramac nije pretrpio više nijedan strašni napadaj. Kopno je bilo blizu. Vidjela se tamna crta, koja se je jedva razlikovala od oblaka, što su zastirali obzorje. Bresil je jurio pod vjetrom ispod sebe.

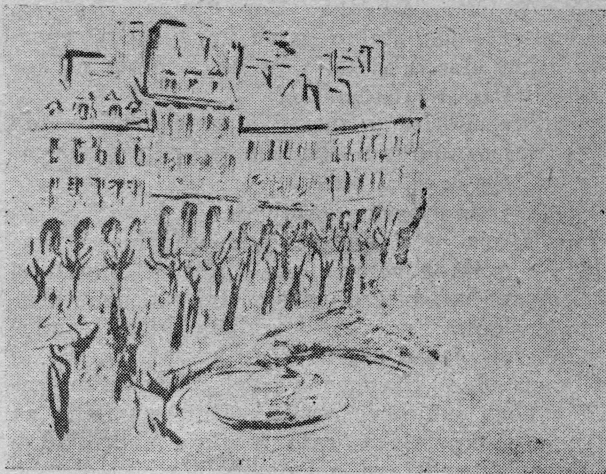
Cornil zaštićen ceradom zapali lulu. Zatim stavivši ruke u džepove, dobro stojeći na nogama, koje je malo raskoračio stane pokraj krmilara i počne upravljati manevriranjem...

Mjesto da uspori, kako bi bilo načinilo mnogo kapetana. Bart naredi stroju:

— Pozor! Naprijed svom brzinom!

Brod zadržta pod snagom motora. Nikad Bresil nije dostigao takvu brzinu, Cornil je stajao uspravno. On je sačinjavao zbijenu i čvrstu masu. Sa svojom lađom on je bio jedno.

Bresil se otputi u uzani prolaz, i kako se lagano okretao, vjetar ga zahvati s boka. Jedan veliki val ga povali na desnu stranu, ali je već brod ulazio u vjetar otoka i uspravio se. Nastane relativna tišina, ali je ona izgledala neizmijerna. Jako talasanje mora zamijenilo je valove.

Pariz — Crtež mlade slikarice Mirjane Morić

(Izdavačko poduzeća ZORA. Zagreb 1954.)